

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Balejové a soudkyň JUDr. Marie Trnkové a Mgr. Heleny Nutilové v právní věci žalobce **Ing. R. M.**, zast. Ing. Ladislavem Michálkem, daňovým poradcem v Sušici, Pražská 268, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství v Brně**, Masarykova 31, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 11. 4. 2014 č. j. 8660/14/5000/14306-705194, **t a k t o :**

Žaloba se z a m í t á.

Žalovanému se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou dne 9. 6. 2014 Krajskému soudu v Českých Budějovicích se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2014 č. j. 8660/14/5000/14306-705194, jímž byl změněn dodatečný platební výměr Finančního úřadu v Táboře o dodatečném doměření daně z přidané hodnoty za zdaňovací období září 2007.

Napadenému rozhodnutí a správci daně je vytýkáno nesprávné zjištění skutečného stavu věci v souvislosti se službami, které žalobci měla poskytnout společnost PROGRESSBRICK, s. r. o. Poukazuje se na to, že povinné osoby k dani z přidané hodnoty,

kteřé překročí obrat podle § 6 zákona a nesplní svojí registrační povinnost, se v registru plátců daně z přidané hodnoty objeví nejdříve k datu účinnosti jejich registrace. Osoby povinné k dani, které přijmou službu, se v evidenci plátců ke dni účinnosti registrace neobjeví. V obou případech se v registru plátců neobjeví povinná osoba k dani, ač uskutečnila zdanitelné plnění, které podléhá dani z přidané hodnoty. To však neznamená, že není plátcem daně. Odkazuje se na rozsudek Evropského soudu C – 438/09, který dopadá právě na nárok na daňový odpočet v souvislosti s přijetím plnění od subjektu, který dosud registrační povinnost nesplnil. Správce daně se nezabýval tím, zda společnost PROGRESSBRICK, s. r. o., nebyla plátcem daně pro překročení obratu. To se muselo stát nejpozději v roce 2006 nebo 2007, což žalobce dokládá fakturou pro sebe za provedené služby v roce 2006. To bylo prokázáno též svědeckými výpověďmi. Nesprávné hodnocení důkazů je spatřováno v tom, že nebyly hodnoceny předložené doklady z hlediska překročení obratu označenou společností.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že existenci nároku na daňový odpočet nelze dovozovat z pouhé skutečnosti, že žalobce má v držbě formálně bezvadné daňové doklady. Je nezbytné, aby faktura byla vystavena plátcem daně a deklarovaný skutkový stav byl v souladu se stavem faktickým. V dané věci vystavitel dokladu nebyl plátcem registrovaným k dani. Věc souzená Evropským soudem se vztahovala k věci, ve které bylo prokazatelně zjištěno, že vystavitel dokladu nesplnil registrační povinnost, ač překročil rozhodný obrat. Vyvstálé pochybnosti správce daně byly vyvolány mimo jiné tím, že faktury byly uhrazeny v hotovosti, není na nich uvedeno, jaké konkrétní plnění bylo poskytnuto. Smlouvy byly uzavřeny ústně, žádná písemná dokumentace doložena nebyla. Prostřednictvím dožádaného správce daně bylo zjištěno, že registrace společnosti k dani byla zrušena, v sídle nesídlí, na adrese sídlo není nikterak označeno, společnost neměla jednatele, nepodávala daňová přiznání, likvidátor společnosti je nekontaktní. Žalobce nepředložil žádné důkazy o souladu fakturami deklarovaného stavu se stavem skutečným. Poukazuje se na rozpory v označení osob, s nimiž žalobce jednal, nesoulad podpisu na fakturách s podpisovým vzorem založeným v obchodním rejstříku. Společnost neměla žádné zaměstnance, fakturované práce nekorespondují s předmětem podnikání uvedeným v obchodním rejstříku. Zjištění učiněná v průběhu daňové kontroly nikterak nenasvědčovaly překročení rozhodné výše obratu. Žalovaný poukazuje na to, že tato žalobní námitka byla uplatněna poprvé v žalobě, nebyla obsažena v odvolání ani v žalobě v řízení vedeném pod sp. zn. 10Af 444/2012 Krajského soudu v Českých Budějovicích. Přitom evidentně se jedná o skutečnosti, které žalobci musely být známy.

Ze spisů finančních orgánů vylýnuly se zřetelem k uplatněným žalobním bodům následující podstatné skutečnosti:

Žalobce byl podroben kontrole daně z přidané hodnoty, mimo jiné za zdaňovací období září 2007. V průběhu daňové kontroly vznikly správci daně pochybnosti o tom, zda byl oprávněně uplatněn nárok na odpočet daně u plnění přijatých od společností PROGRESSBRICK, s. r. o., Brno a BOHATI, s. r. o., Praha 10.

Nárok na daňový odpočet žalobce doložil fakturou společnosti PROGRESSBRICK, s. r. o., kde fakturované plnění popisuje se odkazem na sod 25072007 a 2. etapu v ceně. Cena činí 630.000 Kč a dále se fakturuje dalších 119.700 Kč na dani z přidané hodnoty. Úhrada se má stát v hotovosti.

Žalobce se k věci vyjádřil a uvedl, že za společnost jednal s panem S. a tomu také předal peníze. Tento údaj opravil zástupce žalobce následně, kdy uvedl, že osobou, se kterou mělo být jednáno, byl M. S.

Dalším důkazem opatřeným v průběhu daňové kontroly byla zpráva dožádaného finančního úřadu, který sdělil, že společnost PROGRESSBRICK, s. r. o., byla k datu 10. 4. 2006 zrušena s likvidací, daňová přiznání nepodávala, k dani z přidané hodnoty registrována nebyla, jednatel společnosti se nacházel ve výkonu trestu odnětí svobody.

Vyslechnutí svědkové vypovídali ohledně prováděných pracích, dle výpovědi svědků se však jednalo o práce dodané společností BOHATI, s. r. o. Žádný ze svědků neuvedl, že nějaké konkrétní práce pro žalobce provedla společnost PROGRESSBRICK, s. r. o.

Výsledky kontroly jsou shrnuty ve zprávě, ve které se uvádí, že společnost PROGRESSBRICK, s. r. o., neměla žádné zaměstnance, v roce 2007 byla více než jeden rok v likvidaci, M. S. nebyl oprávněn žádné dokumenty za společnost uzavírat. Podpis na fakturách neodpovídá podpisu M. S., založeného v obchodním rejstříku. Ten navíc byl jednatelem společnosti omezenou dobu, protože byl umístěn do výkonu trestu odnětí svobody. Likvidátor společnosti společnost OLYMPIA HOLDING, s. r. o., byl rovněž nekontaktní, v sídle společnosti nezjištěn. Proto se uzavírá, že žalobce neprokázal, že společnost PROGRESSBRICK, s. r. o., fakturované práce provedla, což znamená, že není prokázán nárok na daňový odpočet.

Poté byl Finančním úřadem v Táboře vydán dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty. Tento platební výměr byl v odvolacím řízení změněn. Předmětem doměření byl žalobcem nárokován daňový odpočet podle faktury vydané společností PROGRESSBRICK, s. r. o. V odůvodnění se uvádí, že tato společnost byla dne 10. 4. 2006 zrušena likvidací a vymazána z obchodního rejstříku. Dodavatel nebyl plátcem daně z přidané hodnoty. Doměření odpočtu daně u plnění společnosti PROGRESSBRICK, s. r. o. daňový subjekt ve svých odvoláních nenapadl. Při rozhodování se žalovaný řídil právním názorem vyjádřeným v rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 10Af 444/2012-48.

Z odvolání uplatněného žalobcem proti dodatečnému platebnímu výměru na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období září 2007 soud ověřil, že vůči doměření daně za plnění uplatněné v označeném zdaňovacím období na základě fakturace společnosti PROGRESSBRICK, s. r. o., nebyly žádné odvolací námitky uplatněny.

V prve označeném rozsudku krajského soudu se soud fakturací společnosti PROGRESSBRICK, s. r. o., nezabýval, protože neuznání nároku na daňový odpočet dle faktury společnosti PROGRESSBRICK, s. r. o., se žádný žalobní bod nedotýkal.

Z výpisu z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Brně soud zjistil, že společnost PROGRESSBRICK, s. r. o., byla dne 23. 5. 2006 vymazána a společnost byla dána do likvidace. Likvidátorem byla ustanovena společnost OLYMPIA HOLDING, s. r. o., Pelhřimov.

Podle usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 10. 4. 2006 č. j. 18Cm 130/2006-49 se výrok o zrušení společnosti PROGRESSBRICK, s. r. o. s likvidací odůvodňuje tím, že jsou důvody pro zrušení společnosti a její likvidaci dodrženy podle § 194 odst. 2 věta první, druhá a třetí obchod. zákona, protože společnost v zákonné lhůtě nejmenovala nového jednatele,

tudíž zůstala bez statutárního orgánu, a proto je důvod společnost zrušit. Uvádí se, z jakých důvodů není M. S. způsobilý výkonu funkce likvidátora.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích daných žalobními body a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Pro posouzení žalobního bodu o tom, zda byl správně zjištěn skutečný stav věci ohledně oprávněnosti uplatnění daňového odpočtu podle faktury vystavené společností PROGRESSBRICK, s. r. o., je zapotřebí především poukázat na ustanovení § 92 odst. 3 daňového řádu, ze kterého vyplývá, že na žalobci je nejen povinnost tvrzení, ale též povinnost důkazní. To se projevuje v tom, že je na daňovém subjektu, aby prokázal správnost toho, co uvedl ve svém daňovém přiznání o nároku na daňový odpočet. O pochybnostech, které správci daně o takto uplatněném nároku vznikly, se žalobci dostalo informace a bylo na něm, aby oprávněnost tohoto nároku prokázal. Předložení faktury, ve které navíc není konkrétně uvedeno, jakou službu měl žalobce v měsíci září od společnosti PROGRESSBRICK, s. r. o., přijmout, nepostačuje. Žalobce nedoložil žádnou dokumentaci k této službě a placeno mělo být hotově. Pro věc je podstatné, že nárok na odpočet lze uplatnit výlučně tehdy, byla-li služba reálně poskytnuta. K prokázání této skutečnosti daňový doklad nepostačuje. Žalobce k prokázání přijetí plnění od označené společnosti nenabídl žádnou písemnou dokumentaci a žádný z vyslechnutých svědků nepotvrdil, že žalobce skutečně nějaké služby od společnosti PROGRESSBRICK, s. r. o., přijal.

Pro věc má význam, že dodavatelská společnost byla před datem fakturace ze září 2007 dne 10. 4. 2006 zrušena s likvidací. To znamená, že v době likvidace lze provádět pouze činnosti s likvidací související. Likvidace je odlišná od konkurzu. Žalobce sám tvrdil, že hotovost odpovídající fakturaci měl předávat panu S., přitom jednatelem společnosti měl být M. S. a v tomto smyslu žalobcovo tvrzení bylo opraveno v průběhu daňové kontroly jeho zástupcem.

Za dané skutkové situace žalobce svou důkazní povinnost vyplývající z výše citované právní normy nesplnil a pochybnosti správce daně přetrvávaly.

Žalovaný ve svém rozhodnutí vyšel z úvahy, že tu byl porušen § 73 odst. 1 zákona, protože v době deklarovaných plnění nebyl dodavatel plátcem daně z přidané hodnoty. Přitom podotkl, že tato úvaha nebyla předmětem odvolacích námitek. Přitom ve smyslu § 114 odst. 2 daňového řádu se prvostupňové rozhodnutí přezkoumává vždy v rozsahu požadovaném v odvolání. Proto nebylo zapotřebí, aby se žalovaný širěji nenapadeným neuznaným nárokem na odpočet zabýval.

Správce daně však dodatečný platební výměr neopřel výlučně o to, že společnost PROGRESSBRICK, s. r. o., nebyla registrována k dani z přidané hodnoty. Ze zprávy o daňové kontrole je zcela zjevné, že správce daně zhodnotil provedená skutková zjištění a uvedl, že fakturované služby společností PROGRESSBRICK, s. r. o., nebyly prokázány, dodatečně předložené písemnosti byly hodnoceny jako nekonkrétní a vedle takto dodatečně předložených písemností jiné důkazy žalobce nenabídl. Ve zprávě o daňové kontrole se dále uvádí, že provedení fakturovaných prací nebylo zjištěno ani dalším šetřením u likvidátora společnosti a současně byly zhodnoceny listiny vztahující se ke zrušení společnosti PROGRESSBRICK, s. r. o., s likvidací.

Z toho je zřejmé, že správce daně vycházel z toho, že žalobce služby od označené společnosti nepřijal a tato společnost vedle toho nebyla plátcem daně z přidané hodnoty.

Odkaz na rozsudek Evropského soudu ve věci D. není příslušný. V této věci totiž bylo prokázáno, že služby byly daňovým subjektem přijaty, jejich dodavatel však nebyl k dani registrován, přitom dosáhl obratu předepsaného pro registraci plátce daně z přidané hodnoty. Nedostatek registrace k dani však za takové situace neznamená, že odběratel nárok na daňový odpočet nemá.

Taková situace však v souzené věci nenastala, protože reálné plnění podle konkrétní faktury společnosti PROGRESSBRICK, s. r. o., v září 2007 nenastalo. Tato společnost byla vymazána z obchodního rejstříku již v květnu 2006, k 10. 4. 2006 byla zrušena s likvidací a v tomto ohledu k žádné změně u této společnosti v konkrétním zdaňovacím období nedošlo. Jak již bylo uvedeno, zrušená společnost s likvidací nevyvíjí žádnou činnost kromě úkonů s likvidací souvisejících. V souladu s tímto hodnocením jsou zjištění správce daně učiněná při daňové kontrole o tom, že tu nejsou žádné důkazní prostředky prokazující jakoukoliv činnost společnosti PROGRESSBRICK, s. r. o., zrušené s likvidací. Jestliže bylo učiněno skutkové zjištění o tom, že přijetí jakýchkoliv služeb od označené společnosti zrušené s likvidací nebylo prokázáno, nebyl správce daně povinen zabývat se tím, zda-li takto zrušená společnost dosáhla obratu předepsaného pro registraci k dani. Nezbyvá než zopakovat, že činnost likvidátora společnosti zrušené s likvidací se omezuje výlučně na úkony související s likvidací. Likvidátor společnost neprovozuje a není k tomu oprávněn.

K faktuře předložené soudu datované dne 30. 11. 2006 soud uvádí, že tato faktura nebyla předložena při daňové kontrole, ač tomu jistě nic se zřetelem k dataci faktury nebránilo. Řízení před soudem není pokračováním daňového řízení, což se projevuje v tom, že soud podle § 75 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí přezkoumává se zřetelem ke skutkovému stavu, který tu byl k datu vydání napadeného rozhodnutí. To bylo vydáno dne 11. 4. 2014. Soudu předloženou fakturou měl žalobce tudíž brojit v odvolání, avšak žádná odvolací námitka o neuznání nároku na daňový odpočet uplatněný ve faktuře společnosti PROGRESSBRICK, s. r. o., nebyla uplatněna. Soud k faktuře z 30. 11. 2006 poznamenává, že k tomuto datu mohla společnost PROGRESSBRICK, s. r. o., danou fakturu vystavit jen stěží, jestliže společnost byla v květnu 2006 vymazána z důvodu, že 10. 4. 2006 byla zrušena s likvidací.

Argumentace žalobce, že výpověďmi svědků prokázal, že služby poskytnuté společností PROGRESSBRICK, s. r. o., byly skutečně poskytnuty a staly se výdajem na dosažení příjmů, neodpovídá tomu, co uvádí se ve zprávě o kontrole daně z příjmů za rok 2007 a 2008. I ze zprávy o kontrole daně z příjmů plyne, že žalobce neprokázal, že od společnosti PROGRESSBRICK, s. r. o., přijal fakturované práce a naopak se ve zprávě o daňové kontrole uvádí, že žalobce ve zdaňovacím období 2007 neoprávněně v rozporu s ustanovením § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů neprokázal, že společnost PROGRESSBRICK, s. r. o., fakturované práce provedla. O fakturovanou částku byl zvýšen základ daně z příjmů za rok 2007. Z toho plyne, že výsledky kontrol daně z přidané hodnoty a daně z příjmů jsou ve svém zjištění o tom, že žalobce žádné služby od společnosti PROGRESSBRICK, s. r. o., nepřijal, v souladu.

Jestliže finanční orgány vycházely z toho, že žalobce fakticky plnění fakturované společností PROGRESSBRICK, s. r. o., v září 2007 nepřijal, nebyl žádný důvod zabývat se tím, zda snad zrušená společnost měla být registrována jako plátcem daně z přidané hodnoty.

Soud nesdílí ani žalobcův názor o tom, že finanční orgány hodnotily opatřené důkazy nesprávně. Jak již bylo uvedeno, nebylo při rozhodování vycházeno výlučně z toho, že společnost PROGRESSBRICK, s. r. o., nebyla plátcem daně z přidané hodnoty. Žalovaný se zřetelem k absenci jakékoliv odvolací námitky ohledně této společnosti neměl důvod širěji se zabývat tím, zda je tu nárok na odpočet daně dle fakturace společnosti PROGRESSBRICK, s. r. o. Jak již bylo uvedeno, správce daně zhodnotil všechny shromážděné podklady a učinil úsudek o tom, že žádné faktické plnění dle uvedené faktury nenastalo. Především pro tento důvod žalobcův nárok na daňový odpočet neuznal. Nebyla-li prokázána fakticita daňovým dokladem deklarovaného plnění, nebyl tu žádný důvod zabývat se tím, zda zrušená společnost s likvidací překročila obrat předepsaný pro registraci k dani z přidané hodnoty.

Proto, co bylo uvedeno v předchozí pasáži rozsudku, nesdílí soud názor, že řízení předcházející vydání napadeného rozhodnutí trpí řadou blíže nespecifikovaných vad, důkazy byly hodnoceny v souladu s § 8 odst. 1 daňového řádu, to odpovídá výsledkům dokazování a je logické. K argumentaci neúplným zjištěním skutečného stavu věci soud opakovaně poukazuje na to, že žalobce má nejen povinnost tvrzení, ale též povinnost důkazní, přičemž neprokázal, že deklarované služby od tvrzeného dodavatele přijal. Při daňové kontrole bylo postupováno zcela v souladu s daňovým řádem a soud neshledal porušení ústavních práv tvrzených v žalobě.

Soud proto shrnuje, že žalobcem tvrzené vady uvedené v žalobě shledány nebyly.

Vzhledem k těmto důvodům krajský soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. a vychází ze skutečnosti, že úspěšnému žalovanému v řízení nevznikly žádné náklady přesahující rámec jeho obvyklé administrativní činnosti.

Podle § 51 odst. 1 s. ř. s. nebylo třeba k projednání žaloby nařizovat jednání, protože účastníci projevíli s takovým procesním postupem souhlas.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž

směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 3. března 2015

Předsedkyně senátu:
JUDr. Věra B a l e j o v á v. r.

Za správnost vyhotovení:
Sládková Blanka